

prima instanță: L. Coțaga
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

dosarul nr. 2ra-2630/15

DECIZIE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Elena Covalenco
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursurile declarate de către Beșleaga Nicolae și Cociug Viorel reprezentat de avocatul Victor Panțîru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Beșleaga Nicolae împotriva lui Cociug Viorel cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Beșleaga Nicolae, casată integral hotărârea Judecătoriei Rezina din 23 decembrie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 04 noiembrie 2013, Beșleaga Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cociug Viorel cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 martie 2010 împreună cu soția sa Beșleagă Ana au încheiat cu Cociug Viorel un contract de împrumut bănesc prin care i-au transmis ultimului suma de 2035 euro fără dobândă.

Susține că împrumutul a fost consemnat în recipisa din 22 martie 2010, care reprezintă prin sine un act juridic prin care pîrîtul și-a asumat obligațiunea să restituie împrumutul acordat începînd cu luna aprilie 2010, fără a menționa data finală a restituirii împrumutului, însă contrar obligațiunilor asumate pîrîtul nu a restituit nici o parte din banii împrumutați.

Menționează reclamantul că la data de 28 iunie 2013 a expediat în adresa pîrîtului o reclamație, prin care a solicitat restituirea împrumutului în mărime de 2035 euro și a prejudiciului moral cauzat prin nerestituirea împrumutului, sub formă de dobîndă și dobîndă de întârziere, însă în acest sens nu au fost întreprinse careva măsuri.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 9,10,11,14 alin. (1), 512 alin. (1), 514 alin. (1), 572 alin. (2) 575 alin. (1), 602 alin. (1) 867 alin. (1) 869 alin. (1), 871 alin. (1), 872 alin. (1) Cod civil.

Solicită, încasarea datoriei mărime de 2035 euro, dobînzii și dobînzii de întârziere calculată în temeiul art. 585 și art. 619 Cod civil în mărime de 1 108 euro.

Prin hotărîrea Judecătorei Rezina din 23 decembrie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție, totodată fiind încasat de la Beșleagă Nicolae în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 631 lei și în beneficiul lui Cociug Viorel cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5075,25 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015 a fost admis apelul declarat de Beșleagă Nicolae, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la Cociug Viorel în beneficiul lui Beșleaga Nicolae datoria în mărime de 2035 euro în monedă națională conform cursului valutar la data executării hotărîrii, iar în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate. Totodată, reieșind din valoarea pretențiilor admise a fost încasat de la Cociug Viorel în beneficiul statului suma de 1 222 lei cu titlu de taxă de stat pentru judecarea pricinii în prima instanță și suma de 1 336,75 lei cu titlu de taxă de stat pentru judecarea pricinii în instanța de apel, iar reieșind din valoarea pretențiilor respinse a fost încasat de la Beșleaga Nicole în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 664,8 lei.

La data de 01 septembrie 2015, Beșleaga Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii cerințelor cu privire la repararea prejudiciului material cauzat sub formă de dobîndă și dobîndă de întîrziere pentru nerestituirea sumei împrumutului la timp și în partea încasării cheltuielilor de judecată constituite din cheltuielile pentru plata taxei de stat și cheltuielile pentru asistență juridică cu emiterea unei noi hotărîri în această parte cu privire la admiterea cerințelor integral.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel în partea contestată este neîntemeiată și rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept material și neaplicare a normelor de drept ce reglementează raporturile juridice stabilite între părțile litigiului.

Astfel, invocînd prevederile art. 118 alin. (1), 121, 130 alin. (1) și (2) CPC, consideră că termenul executării definitive a obligației de restituire a împrumutului nu a fost stabilit în contractul de împrumut, sau conform recipisei scrise personal de intimat, a fost stabilită data începerii achitării datoriei și nu data achitării definitive, iar intimatul se află în întîrziere de la data expedierii reclamației în scris cu privire la restituirea împrumutului și expirarea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 871 alin.(4) Cod civil.

Totodată, menționează că intimatul în calitate de debitor al obligației de restituire a împrumutului urmează a fie obligat să repare și prejudiciul cauzat ca urmare a neexecutării obligației pecuniare de restituire a împrumutului, constituit din dobîndă și dobînda de întîzriere, compartiment asupra căruia instanța de apel nu s-a expus în cadrul examinării cauzei.

Astfel, cu referire la reglementările art. art. 585, 619 alin. (1) Cod civil, și ținînd cont de faptul că intimatul și-a asumat obligația de restituire a împrumutului începînd cu luna aprilie 2010, consideră recurentul că Cociuc Viorel începînd cu 01 aprilie 2010 este obligat să-i achite dobînda și dobînda de întîrziere prevăzută de lege ce constituie suma se 1108 euro.

La 07 septembrie 2015, Cociug Viorel, reprezentat de avocatul Panțîru Victor, la fel, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că concluziile instanței de apel cu privire la admiterea parțială a cerințelor înaintate de Beșleaga Nicolae sunt ilegale și contravin

prevederilor art. 1424 Cod civil, care reglementează că acțiunea în reparare a prejudiciului se prescrie în termen de 3 ani începând din momentul în care persoana vătămată a cunoscut sau trebuia să cunoască existența prejudiciului și persoana obligată să-l repare.

Astfel, indică că ținând cont de faptul că în recipisă este indicat că datoria va fi întoarsă începând cu luna aprilie 2010, instanța nu poate să interpreteze textul recipisei ca fiind o recipisă fără termen, iar termenul limită din care începe să curgă termenul de prescripție este de 30 aprilie 2010, or, considerarea unui alt termen decât de la data de 30 aprilie 2010 este contrară prevederilor legale, și încalcă principiul securității raporturilor juridice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei nu atestă data expedierii în adresa părților a copiei deciziei motivate a instanței de apel din 20 mai 2015, însă recurenții insistă că au recepționat copia deciziei instanței de apel la 11 iulie 2015 și la 08 iulie 2015, alte date care ar confirma contrar la materialele cauzei lipsesc.

Din aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile, prin intermediul oficiului poștal, la 26 august 2015 și respectiv, la 05 septembrie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de către Cociug Viorel, reprezentat de avocatul Panțiru Victor, și a admite recursul declarat de către Beșleagă Nicolae, de a casa decizia instanței de apel în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea în partea dată a unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii parțial, iar în rest de a menține decizia instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Cociug Viorel, Beșleagă Nicolae, a solicitat încasarea din contul lui Cociug Viorel în beneficiul său a datoriei mărimii de 2035 euro, precum și a dobânzii și dobânzii de întârziere calculată în temeiul art. 585 și art. 619 Cod civil în mărime de 1 108 euro.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Judecând apelul declarat de către Beșleagă Nicolae, instanța de apel, a ajuns la concluzia temeiniciei apelului, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a admis parțial acțiunea, încasând de la Cociug Viorel în beneficiu lui Beșleagă Nicolae datoria în mărime de 2035 euro în monedă națională conform cursului valutar la data executării hotărârii, iar în rest respingând acțiunea. Totodată, reieșind din valoarea pretențiilor admise a fost încasat de la Cociug Viorel în beneficiu statului suma de 1 222 lei cu titlu de taxă de stat pentru judecarea pricinii în prima instanță și suma de 1 336,75 lei cu titlu de taxă de stat pentru judecarea pricinii în instanța de apel,

iar reieșind din valoarea pretențiilor respinse a fost încasat de la Beșleaga Nicole în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 664,8 lei

Instanța de recurs constată, însă, că deși, la soluționarea pricinii au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel în partea respingerii acțiunii cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material aplicabile la caz, precum și aprecierea incorectă a probelor prezentate în acest sens.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că prin recipisa scrisă din 22 martie 2010, Cociug Viorel a confirmat faptul că are o datorie de 2035 euro față de Beșleagă Nicolae și Ana, obligându-se restituirea acestei datorii începând cu luna aprilie 2010 (f.d. 44).

Iar, potrivit Raportului de expertiză nr. 776, 777 întocmit la 17 aprilie 2014 de către Centru Național de Expertize Judiciare, se atestă că conținutul recipisei din 22 martie 2010, a fost executat de însuși Cociug Viorel (f.d. 60-67).

Sub acest aspect, prin proba pertinentă și admisibilă se confirmă cu certitudine că părțile au dat naștere unui raport juridic civil rezultat din contractul de împrumut prin care Beșleagă Nicolae a transmis lui Cociug Viorel suma de 2035 euro, iar ultimul s-a obligat restituirea aceleiași sume cu titlu de datorie, începând cu luna aprilie 2010.

Respectiv, este evident că prin încheierea contractului menționat părțile și-au manifestat voința, iar forma contractului corespunde cerințelor legale.

Este cert și faptul că, recurentul-pârâtul Cociug Viorel nu a restituit datoria rezultată din contract începând cu aprilie 2010, precum s-a obligat, astfel fiind, nu și-a executat obligațiunile contractuale asumate.

Conform art. 867 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În sensul norme citate, este de înțeles că contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiași sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate.

Conform art. 871 alin. (1) și (4) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit în decursul a 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire.

După cum rezultă din conținutul recipisei întocmite la 22 martie 2010, termenul pentru restituirea împrumutului nu au fost stabilit de părți și nici termenul de preaviz, în același timp, Cociug Viorel și-a asumat obligația să achite datoria începând cu luna aprilie 2010, însă fără a fi stabilit și termenul final de rambursare a împrumutului.

În aceste condiții și cu referire la prevederile art. 267 alin.(1), art. 272 alin.(1) și (3), precum și art. 575 alin.(1) Cod civil, se constată drept justă soluția instanței de apel cu privire la respingerea argumentului recurentului Cociug Viorel, reținută neîntemeiat și de prima instanță, precum că la înaintarea pretențiilor de restituire a datoriei, Beșleagă Nicolae a omis termenul de prescripție extinctivă.

Or, în sensul normelor enunțate, obligația stingerii integrale a datoriei de către Cociug Viorel, rezultată din recipisa din 22 martie 2010, survine din momentul înaintării de către Beșleagă Nicolae a cererii în acest sens.

Iar actele cauzei atestă că, Beșleagă Nicolae la data de 28 iunie 2013 a înaintat reclamație către Cociug Viorel cu privire la restituirea sumei împrumutului, precum și a prejudiciului cauzat prin nerestituirea acestuia în termen, (f.d. 10), însă nici la solicitarea executării obligațiilor asumate prin recipisa din 22 martie 2010, împrumutul nu a fost restituit.

Conform art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Astfel, raportând la caz prevederile enunțate, reieșind din constatările relatate și având în susținere dispozițiile art. 572 alin. (2) Cod civil, care reglementează condițiile generale de executare a obligațiilor și statuează că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, corect instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii în partea încasării datoriei și admiterii acestui capăt de cerere, or la caz s-a stabilit incontestabil că Cociug Viorel la solicitările lui Beșleagă Nicolae nu a restituit datoria în sumă de 2035 euro, iar la moment refuză să-și onoreze obligațiunile asumate față de ultimul prin recipisa semnată.

Astfel, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel în partea încasării datoriei a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunilor, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

În cazul dat nu au relevanță nici afirmațiile recurentului-pârîtului Cociug Viorel precum că odată ce în recipisa este indicat că datoria va fi restituită începând cu luna aprilie 2010, termenul limită din care începe să curgă termenul de prescripție este 30 aprilie 2010, iar considerarea unui alt termen este contrară principiului securității raporturilor juridice.

Aceasta deoarece, alegațiile recurentului în sensul enunțat constituie o apreciere eronată a circumstanțelor cauzei, ce contravine și exigențelor art. 272 alin.(3) Cod civil, care indică că, în raporturile juridice în care nu este stipulat termenul executării obligației sau în care executarea poate fi cerută oricând, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data când debitorul trebuie să execute obligația, precum și prevederilor art. 575 alin.(1) din același cod, care statuează că, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

În același timp, instanța de recurs constată ca neîntemeiată concluzia instanței de judecată cu privire la respingerea pretenției formulate de Beșleagă Nicolae cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

Respectiv, argumentele invocate de instanța de apel în favoarea respingerii cerințelor lui Beșleagă Nicolae cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, la fel sunt neîntemeiate.

În susținerea concluziei date, instanța de recurs reține prevederile art. 872 alin.(1) Cod civil, care expres prevede că în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, împrumutătorul poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobândă de întârziere în mărimea prevăzută la art.619 Cod civil dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Aici se va remarca că dobândă poate fi solicitată de împrumutător în cazul neexecutării de către împrumutat a obligației de restituire a împrumutului, indiferent de faptul dacă dobânda a fost sau nu stipulată în contract, or, prin lipsa de folosință a unei sume de bani, creditorului i se provoacă un prejudiciu, în cazul nerambursării împrumutului în termen.

Iar, în cazul în care a fost încheiat un contract de împrumut în care lipsește clauza privind termenul de restituire a împrumutului și termenul de preaviz, calcularea dobânzii de întârziere va începe după expirarea termenului de 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea creditorului de restituire a împrumutului.

Or, respectarea acțiunilor prevăzute în dispozițiile art.871 alin.(4) Cod civil, sînt imperative pentru creditor în cazul unui litigiu legat de contractul de împrumut în care nu a fost stabilit termenul de restituire a împrumutului.

Sub acest aspect, contrar invocărilor instanței de apel, se stabilește a fi parțial întemeiată și pretenția lui Beșleagă Nicolae cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, or materialul probator denotă că Beșleagă Nicolae la 28 iunie 2013 a înaintat o reclamație către Cociug Viorel (f. d. 10), prin care a solicitat returnarea, în termen de 10 zile a datoriei în sumă de 2035 euro, în acest sens menționând că în cazul neexecutării în termen a prezentei somații, acesta va fi considerat în întârziere și va fi acționat în judecată pentru încasarea forțată a sumei și dobânzii de întârziere prevăzută de art. 619 alin. (2) Cod civil, somație la care Cociug Viorel nu a reacționat în nici un mod.

Conform art. 617 alin. (1) Cod civil, dacă nu execută obligația în urma somației primite după scadență din partea creditorului, debitorul se consideră în întârziere ca urmare a somației.

Cu referire la norma enunțată instanța de recurs constată că Beșleagă Nicolae este în drept de a pretinde la încasarea dobânzii de întârziere doar pentru perioada 28 iulie 2013 – 04 noiembrie 2013, adică de la data punerii în întârziere a lui Cociug Viorel, prin reclamație, și până la data înaintării acțiunii în judecată, or cerința lui Beșleagă Nicolae cu privire la încasarea dobânzii de întârziere este doar până la data de 04 noiembrie 2013, aceasta fiind indicată și în recurs.

Prin urmare, pretenția lui Beșleagă Nicolae ce ține de încasarea dobânzii de întârziere calculată pentru perioada 01 aprilie 2010 – 28 iunie 2013 urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, pe motiv că recurentul-reclamantul nu a demonstrat prin probe admisibile punerea în întârziere a lui Cociug Viorel anterior expedierii somației sus menționate.

Conform art. 619 alin. (1) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Or, dobânda de întârziere în mărime de 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 Cod civil se aplică în privința persoanelor fizice care, la încheierea contractului de împrumut, dețineau calitatea de consumator.

Potrivit art.1 din Legea privind protecția consumatorilor nr.105/13 martie 2003, consumator este orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională.

Reieșind din prevederile enunțate și având ca reper statistica privind ratele de dobândă la instrumentele de reglementare monetară ale Băncii Naționale a Moldovei pentru anul 2013 (f. d. 14), conform cărei rata de bază a BNM pentru perioada 28 iulie 2013 – 04 noiembrie 2013 constituie 3,5%, instanța de recurs constată că suma dobânzii de întârziere pentru perioada indicată este de 47, 39 euro ($(2035 \text{ euro} \times 8,5\% : 365 \text{ zile}) \times 100 \text{ zile} = 47,39 \text{ euro lei}$).

Or, Cociug Viorel având obligația restituirii datoriei la data limită indicată în reclamație, nu și-a executat această obligație în termenul stabilit, iar întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobânzii de întârziere.

Totodată, cauzei din speță sunt relevante și prevederile art. 94 alin.(1) CPC, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Conform art. 96 CPC instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cu referire la textul normelor citate, instanța de recurs ține să menționeze că la depunerea cererii de recurs, Beșleagă Nicolae a solicitat compensarea a tuturor cheltuielilor de judecată suportate la examinarea pricinii sub formă de taxă de stat, precum și a cheltuielilor pentru serviciile de asistență juridică acordate de avocat.

Iar, după cum rezultă din actele cauzei că la depunerea cererii de apel Beșleagă Nicolae a achitat taxa de stat în mărime de 800 lei, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. 101615060 (f.d. 53 123), iar la depunerea cererii de recurs a achitat taxa de stat în mărime de 354 lei, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr. 112559208 (f.d. 155).

Astfel, raportînd prevederile normelor citate la circumstanțele constatate, instanța de recurs apreciază drept întemeiate cerințele lui Beșleagă Nicolae cu privire la compensarea cheltuielilor suportate în legătură cu examinarea pricinii în cauză și anume pentru achitarea taxelor de stat la depunerea cererii apel și a cererii de recurs în sumă totală de 1 154 lei, care urmează a fi încasate din contul lui Cociug Viorel în beneficiul lui Beșleagă Nicolae.

Însă, instanța de recurs găsește neîntemeiate pretențiile lui Beșleagă Nicolae cu privire la compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, or, ultimul nu a confirmat prin probe pertinente și admisibile faptul achitării a serviciilor de asistență juridică.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Cociug Viorel și a admite recursul declarat de către Beșleagă Nicolae, de a casa parțial decizia instanței de apel, în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și în partea dată a pronunța o nouă hotărâre cu privire la admiterea cerințelor parțial.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Cociug Viorel reprezentat de avocatul Victor Panțîru.

Se admite recursul declarat de către Beșleagă Nicolae.

Se casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015 a lui Beșleagă Nicolae împotriva lui Cociug Viorel cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere, în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și se emite în partea dată o nouă hotărâre prin care:

Se admit parțial pretențiile lui Beșleaga Nicolae împotriva lui Cociug Viorel cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul lui Cociug Viorel în beneficiul lui Beșleaga Nicolae dobânda de întârziere în mărime de 47 (patruzeci și șapte) euro 39 cenți, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii.

Se încasează din contul lui Cociug Viorel în beneficiul lui Beșleaga Nicolae suma de 1154 (una mie una sută cinzeci și patru) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Elena Covalenco

Tamara Chișca-Doneva